

تکرار/«پرونده علمی نقد تراریخته» - ۲۷ / میرسیدی در گفت‌وگو با تسنیم مطرح کرد

«رابطه» و «پول» تاجران تراریخته سلامت مردم را به خطر انداخته /توسط مافیای تراریخته تهدید و تطمیع شدم اما زیر بار نرفتم

شناسه خبر: 1168177 سرویس: اقتصادی

۰۶ شهریور ۱۳۹۵ - ۰۰:۰۱

عاطفه میرسیدی خبرنگار حوزه سلامت صداوسیما در فضایی صمیمانه از شرایط و تبعات عجیب ورودش به موضوع محصولات تراریخته گفت؛ از تهدیدها و پیشنهادهای رنگ به رنگ تا دروغگویی و رفتارهای غیرمحترمانه‌ای که به او انگیزه می‌دهد که مقابل تجارت تراریخته بایستد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، خانم دکتر عاطفه میرسیدی پزشک خبرنگاری است که از سال 77 و پس از فارغ‌التحصیلی از دانشگاه شهید بهشتی وارد عرصه خبر در حوزه سلامت شد. تجربه سالها خبرنگاری به همراه تخصص حرفه‌ای و همچنین صداقت در گفتار، سبب شد تا به شخصیت برجسته‌ای در این حوزه تبدیل شود. وی چندی است به مسئله تراریخته‌ها ورود کرده و به دلیل تأثیرگذار بودنش، آماج موافقتها و مخالفتها قرار گرفته است. گزارش خواندنی زیر روایت او از موضوع محصولات دستکاری شده ژنتیک است.

تسنیم: خانم دکتر؛ چند ماه است که مردم دیده‌اند که شما سرسختانه به موضوع «تجاری‌سازی تراریخته‌ها» ورود کرده‌اید. حتی فشارهایی که به شما می‌آید را در دنیای مجازی دیده‌اند، اما شما کماکان دارید این خط را ادامه می‌دهید. این جدیت شما به چه دلیلی است؟

مردم مرا می‌شناسند؛ من وابسته به هیچ گروهی نیستم؛ به‌عنوان یک مجری و خبرنگار باید دنبال واقعیتها باشم و نباید طرف شخص خاصی را بگیرم؛ اما در این مورد متوجه شدم که شخصیت‌های سالم و علمی ما دارند با «تجاری‌سازی» این محصولات مخالفت می‌کنند؛ و در مقابل برخوردهای عجیب و غریب می‌بینم؛ در سایتها و گروهها می‌نویسند فلان آدم علمی دروغگو است! یا به‌راحتی زیر همه مدارک علمی می‌زنند؛ در صورتی که وجود دارد؛ اصلاً هم فکر نمی‌کنند که شخص مقابلش بعداً می‌آید و مدارکش را نشان می‌دهد و ثابت می‌کند که طرف مقابل خودش دروغگوست؛ اصلاً نمی‌ترسند. وقتی چنین فضای غیرمؤدبانه و غیرعلمی را می‌بینم با خودم می‌گویم حتماً حق با دانشمندان منتقد «تجاری‌سازی» است.

تسنیم: مصداق مشخصی در این زمینه دارید؟

البته؛ مثلاً در مورد دکتر متولی‌زاده اردکانی دقیقاً چنین فضایی پیش آمد. گفتند دروغگوست؛ امتیاز علمی نیاورده و به همین خاطر ما کنارش گذاشتیم. در صورتی که بعداً مدارکشان را آوردند و معلوم شد اصلاً اینطور نبوده؛ ایشان سایتی را معرفی کردند که مقالاتشان داخل آن سایت وجود داشت؛ با ارجاعات بسیار بالا؛ حتی به من گفتند من دوست دارم شما در این زمینه‌ها مطالعه داشته باشید؛ که واقعاً برخی مقالاتشان را خواندم؛ دیدم ایشان در حوزه بیوتکنولوژی حرفهای زیادی برای گفتن دارند.

خوب؛ وقتی چنین شخصیت علمی را می‌بینم که نسبت به تبعات احتمالی «تجاری‌سازی» این محصولات منتقد و نگران است و می‌گوید آزاد کردن این محصولات می‌تواند برای مردم خطرناک باشد؛ من بعد از بررسی آراء ایشان و متخصصین دیگر اعتماد می‌کنم؛ طبیعی است؛ من از بسیاری از ائمه و بزرگان دین و رهبرانمان یاد گرفته‌ام که به افراد متخصص و علمی که مدارک و اسناد معتبری دارند اعتماد کنم؛ من با دیدن مدارک دوطرف دیدم این دانشمندان منتقد «تجاری‌سازی» واقعاً منطقی و درست می‌گویند.

تسنیم: یعنی می‌فرمایید در حوزه بیوتکنولوژی نباید کار علمی انجام شود؟ آخر می‌گویند شما فناوری‌هراس هستید! ممکن است موضعتان را روشن بیان کنید؟

ببینید؛ وقتی با وجدان خودم خلوت می‌کنم؛ از دید منطق خودم، سالها ورد زبان ما بوده که علم دارد پیشرفت می‌کند؛ حالا چقدر خوشحالیم که دانشمندان کشور ما وارد شده‌اند و توانسته‌اند در حوزه ژنتیک کار کنند؛ چقدر خوشحالم که امام راحل و رهبر معظم ما اجازه داده‌اند که این تحقیقات پیش برود - کما اینکه ممکن است برخی ادیان اجازه ندهند؛ من باعث افتخار می‌دانم که این بزرگان آنقدر روشن هستند که اجازه می‌دهند ما روی این موارد کار کنیم؛ حتی روی شبیه‌سازی حیوانات کار کنیم؛ روی شبیه‌سازی گیاهان کار کنیم؛ ژنها را جابه‌جا کنیم؛ چقدر به سنگول و منگول و حبه انگور - بزهای دستکاری شده ژنتیک پژوهشگاه رویان - افتخار کردیم؛ این خیلی باعث افتخار بود؛ با این سیر اتفاقاتی که افتاده، نظام ما و مؤسسات تحقیقاتی ما و دانشمندان ما به هیچ‌وجه علم‌گریز نیستند؛ آن هدف را تقویت و تشویق می‌کنند.

اما برخی اساتیدمان حرف درستی می‌زنند؛ می‌گویند درست است که ما به این توانمندی دانشی رسیده‌ایم، اما برای «تجاری‌سازی» و مصرف عمومی‌اش صبر کنیم؛ آخر نمی‌توانیم یک‌باره این محصولات را بدهیم که مردم بخوردند؛ نمی‌شود که همه زمینهای کشاورزیمان را یک دفعه تغییر بدهیم؛ تغییر بدهیم به سمت یک چیزی که علم جدیدی است و تبعاتش هنوز شناخته شده نیست.

تسنیم: خوب چه باید کرد؟ تا چه زمانی صبر کنیم؟

من با این «صبر» بسیار موافقم؛ اجازه بدهیم کشورهای دیگر و خودمان بیشتر آزمایش کنیم؛ ممکن است آنچه که ما می‌خوریم با طبیعت ما، با سرشت ما، با ژنهای بدن ما ناسازگار باشد؛ من این منطق را می‌پذیرم واقعاً؛ گرچه من دانشمند برجسته‌ای نیستم، اما به‌عنوان یک فردی که کم و بیش مطلعم و با خودم هم دودوتا چهارتا می‌کنم با این صبر موافقم؛ یک مقدار تعقل که می‌کنم به این نتیجه می‌رسم که بهتر است صبر کنیم.

سلامتی این مردم به دلیل عوامل مختلف در معرض خطر قرار گرفته؛ به‌خاطر آلودگیهای هوا؛ سموم کشاورزی؛ غذاهای ناسالمی که ممکن است در اطراف ما وجود داشته باشد و مردم در خوردنش افراط کنند؛ سلامتی مردم از این ابعاد و به‌خاطر این عوامل در خطر هست؛ حالا بیاییم یک چیزی را ندانسته وارد زندگیشان کنیم؟

تسنیم: خوب ممکن است این پروسه طول بکشد.

ما در منزلمان یک شخص ناشناس را وارد می‌کنیم؟ وقتی که عوارض محصولی برای دانشمندان ما ناشناخته است صبر منطقی نیست؟ تا زمانی که دانشمندان درباره بی‌خطر بودن این محصولات به اقلان علمی برسند باید صبر کنیم؛ اگر کسی مخالفت علمی می‌کند باید دست نگه دارند و دلایلش را بشنوند و بیشتر تحقیق کنند. از او بخواهیم برای ما تحقیق بیاورد؛ کارآزمایی بالینی انجام دهد؛ بعد اگر به نتیجه رسیدند خوب، آزادش کنند.

به این راحتی نمی‌شود یک فرایند را «در سطح کل کشور و یک ملت» آزاد کرد؛ ممکن است اول برای یک روستا یا شهر کوچک امتحان کنیم و اگر مشکلی نداشت آزاد کنیم؛ نمی‌شود که خوراک یک ملت را - مثل برنج - به این راحتی تغییر دهیم.

تسنیم: درباره روغنهای مایع تراریخته که وارد می‌شود چه می‌فرمایید؟

نباید روغنهایمان را یکباره تراریخته می‌کردیم؛ من متأسفم از اینکه این اتفاق افتاده است؛ خودم در زندگی شخصیم مانده‌ام که چه کنم؛ از همکاران و دوستانم می‌پرسم؛ یکی در منزلش فقط دنبه مصرف می‌کند؛ یکی دیگر از ترسش می‌گوید من می‌روم از محلات روغن حیوانی می‌خرم؛ یکی می‌گوید ما فقط روغن زیتون و کنجد مصرف می‌کنیم.

کشور ما سالها برای جا انداختن این روغنهای مایع تلاش کرد؛ گفتیم جایگزین خوبی برای روغنهای جامد است؛ گفتیم روغن جامد گرفتگی عروق قلب ایجاد می‌کند؛ سگته قلبی و مغزی می‌آورد؛ وقتی با آلودگی این روغنهای مایع به تراریختگی روبه‌رو می‌شوم، یک احساس شکست بدی می‌کنم؛ کاش این اتفاق نمی‌افتاد؛ کاش یکدفعه واردات دانه‌های روغنی تراریخته به کشور انجام نمی‌شد.

تسنیم: می‌گویند در مبادی ورودی کنترل می‌شود. اینطور نیست؟

به هیچ وجه. من از یکی از مسئولان سازمان غذا و دارو پرسیدم که آنها که برچسب‌گذاری کرده‌اید، خوب، معلوم است که دستکاری شده ژنتیکی است؛ پرسیدم بقیه چطور؟ گفت بقیه هم هیچ تضمینی نیست! شاید قاچاق باشد؛ شاید اظهار نکرده باشند! یعنی خیلی راحت پذیرفت.

تسنیم: به این ترتیب در زندگی شخصی به هیچیک از روغنهای مایع نمی‌شود اعتماد کرد و باید همه روغنهای مایع را کنار بگذاریم.

بله؛ چاره‌ای نیست. باید برویم سراغ روغنهایی که مطمئنیم دانه‌های آنها به شکل تراریخته وارد کشور نشده است. چندین دانشمند به من گفته‌اند که هیچ مقاله‌ای و مستندی برای اینکه نشان بدهد این محصولات ارزیابی شده‌اند و سالم هستند ندیده‌ایم؛ جاهای دیگر دنیا اینطور نیست.

دانشمند ما باید به این نتایج دسترسی داشته باشند؛ معلوم است ارزیابی قابل قبولی نشده که ارائه نمی‌کنند. در جاهای دیگر دنیا یک یافته علمی در معرض نقد عموم دانشمندان قرار می‌گیرد؛ مقاله ISI می‌شود؛ پژوهش می‌کنند و از زوایای مختلف نقدش می‌کنند؛ بعد هم ابعاد قابل قبولش اثبات می‌شود و بعد می‌شود یک نظریه علمی؛ اما از آقایان که در تلویزیون پرسیده می‌شود شما چه مدرکی دارید که اینها سالمند؟ می‌گویند و تأکید دارند که اینها را آزمایش کرده‌ایم و سالمند؛ می‌گویند از سر مزرعه تا

بشقاب مردم را آزمایش و کنترل می‌کنیم؛ بعد می‌گویند محرمانه است! یعنی خودشان هم می‌گویند ما اینها را در معرض نقد قرار نداده‌ایم!

اما دروغ می‌گویند؛ معاون سازمان حفاظت محیط زیست که استاد تمام بیوتکنولوژی و اولین بیوتکنولوژیست ایران است می‌گوید ما اصلاً پایش و ارزیابی و کنترلی درباره این محصولات انجام نداده‌ایم.

تسنیم: یعنی با بیوتکنولوژی مخالف نیستید؟

با علمش که همه موافقند؛ اما آنهایی که با «تجارت» اینها موافقند، بخاطر این مخالفت ما با «تجاری‌سازی» مدام برچسب می‌زنند؛ می‌گویند ما «فناوری‌ستیز»، «فناوری‌گریز» و «فناوری‌هراس» هستیم؛ مدام یک نسبت‌های اینطوری می‌دهند؛ موضوع دعوا اصلاً «دانش» نیست؛ موضوع «تجاری‌سازی» است. مخالف‌های تجاری‌سازی می‌گویند باید بررسی کنیم و ببینیم که چه زوایایی دارد و بعد اگر سالم بود با اطمینان بدهیم مردم بخورند.

تسنیم: چرا روی موضوع «عوارض احتمالی» تراریخته‌ها اینقدر تأکید دارید؟

چه بسا داروهایی که در دنیای پزشکی به بازار آمدند، اما سه سال، چهار سال، ده سال، بیست سال و گاهی پنجاه سال بعد عوارضشان مشخص شد و کلاً حذف شد؛ مثلاً یک دارویی بود به نام «تالیدوماید» که اینطور اتفاقی برایش افتاد؛ یا سمومی که در مزارع استفاده می‌شد مثل ددت؛ بعد از مدتها از استفاده دیدند مرگ‌آور است؛ سرطانزاست؛ بیماری ریوی می‌آورد؛ نقص جنینی می‌آورد؛ بچه‌هایی بدون دست و بدون جمجمه به دنیا می‌آیند.

حتی برخی داروها در برخی کشورها دارند استفاده می‌شوند ولی با ژنتیک مردم کشورهای دیگری سازگار نیست؛ اگر خاطرتان باشد سالها دیکلوفناک مصرف می‌شد؛ یک دوره‌ای یک وقفه‌ای دادند؛ برای اینکه احساس شد ممکن است برای مردم ایران عوارض داشته باشد؛ تغییرش دادند و بعد باز دوباره وارد بازار شد؛ یا حتی خوراکی‌های ساده هم ممکن است اینطوری باشد.

تسنیم: اما قبول دارید نمی‌شود تا ابد صبر کرد؟

ما باید به یک منطقی برسیم؛ نمی‌توانیم روی خانواده‌مان و مردمان اینقدر راحت بپذیریم؛ هر پدیده‌ای را باید در بوطه تحقیق و آزمایش بگذاریم؛ من از وزارت بهداشت تعجب می‌کنم که اینقدر روی داروها حساس و دقیق عمل می‌کند، چرا در این مورد سهل می‌گیرند؟ هر داروی وارداتی یا تولید داخل مراحل بسیار سخت کنترلی را می‌گذراند؛ مثلاً اولش می‌بینند که سمی نباشد، بعد سازمان انرژی اتمی از ابعاد دیگری مثلاً اشعه و سرطانزا نبودنش را تأیید می‌کند؛ بعد روی حیوانات امتحان می‌کنند؛ بعد بعضی انسانهای راضی و موافق که شرایطشان سخت شده و موافقند که آزمایشی رویشان بشود که شاید تأثیر کند؛ بعد گروه کوچکتر و بعد نهایتاً تمام جامعه.

خوب؛ وقتی برای دارو اینقدر سخت می‌گیریم چرا باید خوراکی‌هایی را که دنیا تازه فهمیده بهتر است استفاده نکند، ما خیلی راحت در عرض یکی دو سال بخواهیم استفاده‌اش کنیم؛ می‌گویند 20 سال است روی این محصولات کار می‌کنیم؛ چرا مستندی ندارند؟ چرا مثل من که الان 18 سال است خبرنگار تخصصی این حوزه هستم چیزی شنیده‌ام؟

تسنیم: می‌گویند بیش از 10 سال است محصولات وارداتی تراریخته وارد می‌شود و شما صدایش را در نیاوردید! حال چرا با جدی شدن کشت داخل اینقدر شلوغ می‌کنید؟ این نشان دهنده این نیست که جریان خبری شما از طرف واردکننده‌ها هدایت شده است؟

نگرانی دانشمندان و افکار عمومی ما از زمانی آغاز شد که دیدند در پیش‌نویس لایحه برنامه ششم توسعه این محصولات آزاد شده است؛ از طرفی متوجه شده‌اند که به‌صورت غیرقانونی برنج تراریخته می‌کارند؛ طوری هم می‌کارند که سندش اصلاً نیست که کجا کشت شده است؛ اصلاً شناسنامه ندارد؛ فقط اعتراف می‌کنند که کاشته‌اند؛ وقتی همه چیز مخفیانه است دانشمندان و رسانه‌ها حتماً حق دارند که شک کنند که یک زد و بندی، یک تجارتي، یک منفعتی برای گروه خاصی وجود دارد.

تسنیم: حالا شما چه راهبردی خواهید داشت؟

من یک مقداری نگرانم، ولی فکر می‌کنم باید ادامه بدهم؛ حتی با اساتیدی تماس می‌گیرم که منتقد هستند و آنها هم می‌ترسند و مایل نیستند اسمشان گفته شود؛ می‌گویند در فضای کاریمان باشیم بهتر است تا اینکه بلای دکتر متولی‌زاده سرمان بیاید و کنارمان بگذارند؛ وقتی این شرایط را می‌بینم انگیزه بیشتری پیدا می‌کنم و با خودم می‌گویم که باید بیشتر کار کنم. خواسته‌ام از دانشمندان و مسئولان این بخش این است که اگر اتفاقی افتاد مرا خبردار کنند؛ چون سلامت مردم برای من خیلی مهم است؛ الآن هم خیلی خوشحال هستم که حساس شده‌اند؛ من هر موضوعی که در این زمینه پیش می‌آید را به اطلاع مردم خواهم رساند.

کاش زمانی برسد که بگویم تراریخته راه نجات انسانهاست، ولی الآن به آنجا نرسیده‌ایم؛ اگر بعضی می‌خواهند از این محصولات سودآوری داشته باشند و بدون سنجیدن عوارض این محصولات سلامت مردم را به مخاطره بیندازند مقابله خواهم کرد؛ البته مقابله‌ای که از دست من بر نمی‌آید؛ بجز آگاهی‌بخشی، تهیه گزارش و اطلاع‌رسانی؛ اطلاعات مردم را که خودم به آن باور دارم افزایش خواهم داد.

تسنیم: از تبعاتش نمی‌ترسید؟

در این مدت تلفنهایی به من شد؛ یک اسمهایی هم آورده‌اند از کسانی که الآن صلاح نمی‌دانم بگویم؛ تهدید می‌کنند؛ گاهی پیشنهاد پول می‌کنند؛ پیشنهاد پست در سازمان صدا و سیما می‌کنند؛ می‌گویند ما با رؤسای شما ارتباط داریم و دوستیم؛ حالا مدیران هم مثل من با این منطبق موافقت که تحقیق بیشتری بشود؛ یا می‌گویند دم در سازمان برایتان سوغات آورده‌ایم؛ به هر حال مشکوک است.

فیلم تهدید و پیشنهاد به خانم دکتر میرسیدی

تسنیم: با این فشارها تصمیمتان چیست؟

با این تلفنها بیشتر احساس می‌کنم که دارم راست می‌گویم؛ انسانی که مشکلی ندارد چرا باید پول بدهد و هدیه بفرستد؟ این حقایق را به من نشان می‌دهد؛ اینها همان کسانی هستند که بدون احترام به طرف مقابل می‌گویند «دروغگو».

تسنیم: نظرتان درباره واردات این محصولات چیست؟

حوزه من کشاورزی نیست؛ سلامت است؛ اما آنچه که اجمالاً در این زمینه فهمیدم این است که گمرکهای ما حساب و کتابی ندارد؛ بحثش هم داغ است که خودشان می‌گویند کانتینر به کانتینر بدون کنترل وارد می‌شود؛ اگر هم کنترلی شود ابعاد دیگرش را چک می‌کنند نه تراریختگی را؛ این کنترل اصلاً وجود ندارد؛ خیلی با در باز و بی‌محابا دارد وارد می‌شود؛ ضمن اینکه از آن جهت که سودآوری بالایی دارد انسان احتمال می‌دهد که حتماً تاجرها سراغ همینها می‌روند؛ مخصوصاً در اقلام خوراکی؛ البته خودشان هم اعلام کرده‌اند که بخش اعظم روغن وارداتی، تراریخته است؛ این دیگر اثبات نمی‌خواهد.

دنیا اینطوری نیست؛ برخی کشورهای اروپایی مثل همین روسیه هم واردات و هم کشت آن را ممنوع کرده‌اند؛ آنهایی هم که واردات را آزاد کرده‌اند می‌گویند تا حد «یک درصد» تراریختگی آزاد است؛ یعنی سیستمی دارند که تشخیص می‌دهد و اگر از یک درصد بالاتر باشد برمی‌گردانند؛ آنجا مطمئناً انجام می‌شود؛ اما در ایران ما وقتی هیچ سنجشی روی واردات انجام نمی‌شود؛ سازمان حفاظت محیط زیست می‌گوید هیچ دستگاه سنجش این را در گمرکهای ایران نداریم؛ اگر داریم بگویند من بروم گزارش بگیرم و بگویم داریم.

ضمن اینکه می‌دانیم که در گمرکها خیلی اتفاقات دیگر هم می‌افتد که صداها را بلند کرده است؛ حالا انتظار داشته باشیم تراریخته‌ها را کنترل کنند؟ مسلماً سنجش نمی‌شود.

تسنیم: خوب چه کنیم پس؟

حداقل کاری که می‌شود پیشنهاد کرد این است که خرید این اقلام از کشورهایی انجام شود که تراریخته تولید نمی‌کنند. بعضی از رابطه‌ها و پولها باعث شده سلامت مردم به خطر بیفتد.

تسنیم: احتمال نمی‌دهید اشتباه کنید و بعد پشیمان شوید؟

فکر نمی‌کنم؛ چون با آدمهای بدی روبه‌رو شده‌ام. در یک جمعی مدافعان و مخالفان تجاری‌سازی تراریخته‌ها هر دو بودند؛ یکی از مسئولان وزارت بهداشت گفت ما که نمی‌دانیم 50 سال بعد با مصرف اینها چه اتفاقی برای مردم می‌افتد؛ بعد پرسیده شما تضمینی می‌دهید که بچه‌ها و نوه‌های ما سالم باشند؟ یکی از این آقایان گفته حالا تا 50 سال بعد! من و شما که 50 سال بعد نیستیم! این یعنی من الآن می‌خواهم استفاده‌ام را ببرم و آینده مردم ایران و سلامتشان برایم مهم نیست.

حتی من بررسی کردم؛ جو سنگینی حاکم است؛ یکی از دانشمندان را که امتیاز علمی و مدارج علمی بسیار بالایی دارد از کار برکنار کرده‌اند به خاطر اینکه در موافقت اینها از تجاری‌سازی تراریخته‌ها دفاع نکرده است و به مردم اطلاع‌رسانی کرده است؛ حتی خواسته بودند که با رسانه‌ها و صداوسیما مصاحبه نکنند؛ حالا البته جنجال کرده‌اند که چرا گفتید «اخراج»؟ خوب «طرد شده»، «برکنار شده»؛ یک دانشمند با مدارج خیلی بالای علمی در سطح بین‌المللی را که در بالاترین مراجع امریکا 30 سال کار تحقیقاتی کرده راهش نمی‌دهید در پژوهشگاه؛ حالا اسمش را هرچه بگذاریم.

با این شرایط چرا باید پشیمان شوم؟

تسنیم: اگر بخواهید به عنوان یک پزشک که سالها در عرصه اطلاع رسانی فعالیت کرده، در این زمینه به مردم و مسئولان توصیه ای کنید چه خواهید گفت؟

من از مردم خواهش می کنم که نگران نباشند؛ صبر کنند و منتظر باشند؛ به هر حال افرادی هستند که مراقبند؛ حتماً اتفاقات خوبی می افتد؛ اجازه داده نمی شود که سلامت آنها در جاهایی که بتوانیم به خطر بیفتد؛ البته یک جاهایی مثل آلودگی هوا، آلودگی صوتی، استرس را نمی شود خیلی کاری کرد؛ یک کارهایی می کنیم، ولی کامل نمی توانیم؛ اما تراریخته ها که اینطوری نیست؛ می شود جلوییش را گرفت؛ آن کسی که در رأس نشسته نگران حال شماست؛ جایی که ببینیم سلامت شما در خطر است به شما خواهیم گفت تا حداقل یک جایگزین دیگری پیدا کنید.

مسئولان هم باید ببینند چه دستی، چه پولی، چه انرژی، چه پشت گرمی اجازه می دهد این تاجرها به راحتی فعالیت کنند و فشار بیاورند، اما حرف دانشمندان ما اهمیت نداشته باشد و کنار گذاشته بشوند و اخراج شوند؛ مسئولان دانشمندان را دعوت کنند و جلسه بگذارند؛ ازشان بخواند تحقیق کنند؛ در عین حال به مردم دلگرمی بدهند و توصیه های سلامتی بدهند؛ از ما بخواهند که بروید مزارع را و آزمایشگاههای غذا و دارو که ما داریم بررسی کنید و به مردم دلگرمی بدهید؛ بگویند پیگیری کنیم که چرا دستگاه سنجش تراریخته نداریم؛ اما نخواستند.

باز از مسئولان می خواهیم از کشورهایی که تراریخته ندارند و نمی کارند خرید کنند؛ تا زمانی که همه جای دنیا مطمئن شوند که تراریخته ها خوب است؛ اگر این اتفاق بیفتد پیش مردم سربلندیم و می گوئیم مردم ما نگذاشتیم چیزی که ممکن بود سلامت شما را به خطر بیندازد وارد سفره هایتان شود.

انتهای پیام/

R1371/P1012122

<http://tn.ai/1168177>

